

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KAUNO APYGARDOS SKYRIUS

S P R E N D I M A S

2026 m. vasario 5 d. Nr. 21RE1- (AG1-416/08-2025)
Kaunas

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Kauno apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Birutės Pranevičienės (posėdžio pirmininkė ir pranešėja), Lionelos Gelmanienės ir Beatos Labutytės,

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo (duomenys neskelbtini) patikslintą skundą atsakovei Kauno miesto savivaldybės administracijai dėl kelio ženklo įrengimo pripažinimo neteisėtu ir įpareigojimo atlikti veiksmus,

Komisija

n u s t a t ė:

Pareiškėjas (duomenys neskelbtini) patikslintu skundu (toliau – skundas) Komisijos prašo: *„1. Pripažinti neteisėtu Kauno miesto savivaldybės administracijos veiksmą – kelio ženklo Nr. 333 „Stovėti draudžiama“ įrengimą (duomenys neskelbtini) gatvėje, prie pareiškėjo gyvenamojo namo, nesant teisės aktų nustatyta tvarka priimto individualaus administracinio sprendimo. 2. Įpareigoti Kauno miesto savivaldybės administraciją iš naujo išnagrinėti eismo organizavimo klausimą minėtoje vietoje, priimant teisės aktų reikalavimus atitinkantį, motyvuotą administracinį sprendimą ir apie jį informuojant pareiškėją.“*

Pareiškėjas paaiškina, kad skundžia Kauno miesto savivaldybės administracijos Transporto ir eismo organizavimo skyriaus veiksmą, atliktą 2025 m. vasaros laikotarpiu (tikslė data pareiškėjui nebuvo nurodyta), įrengiant kelio ženklą Nr. 333 „Stovėti draudžiama“ (duomenys neskelbtini) gatvėje, prie pareiškėjo gyvenamojo namo, nesant jokio pareiškėjui įteikto ar viešai paskelbto individualaus administracinio sprendimo.

Nurodo, kad apie minėto kelio ženklo įrengimą nebuvo informuotas iš anksto, jam nebuvo pateiktas joks administracinis aktas ar motyvuotas sprendimas, nenurodyti tokio sprendimo priėmimo pagrindai, data, institucija ar pareigūnas. Kelio ženklas buvo pastatytas faktiškai, be jokio formalaus viešojo administravimo sprendimo, nors toks veiksmas tiesiogiai riboja pareiškėjo teisę naudotis savo gyvenamosios vietos aplinka ir transporto priemonių statymo galimybes.

Pareiškėjo vertinimu, minėtas veiksmas neatitinka Viešojo administravimo įstatymo reikalavimų, nes administraciniai sprendimai, kuriais nustatomi asmens teisės ribojantys eismo organizavimo pakeitimai, privalo būti grindžiami teisės aktais, motyvuoti, priimti laikantis skaidrumo ir informavimo principų. Šiuo atveju, anot pareiškėjo, buvo atliktas faktinis veiksmas, kuris savo turiniu prilygsta individualiam administraciniam aktui, tačiau nebuvo įformintas teisės aktu nustatyta tvarka.

Pažymi, kad kelio ženklas įrengtas vietoje, kurioje analogiški eismo ribojimai netaikomi gretimoms teritorijoms, nors faktinės aplinkybės yra tapačios. Tai, pareiškėjo nuomone, sudaro pagrindą manyti, kad sprendimas buvo priimtas selektyviai ir nepagrįstai, neįvertinus visų reikšmingų aplinkybių. Tačiau, pareiškėjo teigimu, esminis šio skundo dalykas yra ne sprendimo tikslingumas, o

pats faktas, kad sprendimas buvo įgyvendintas be teisės aktų nustatyta tvarka priimto administracinio sprendimo.

Paaikškina, kad jau anksčiau kreipėsi į Kauno miesto savivaldybės administraciją, prašydamas pateikti sprendimą, kuriuo remiantis buvo įrengtas minėtas kelio ženklas, tačiau aiškaus, motyvuoto ir teisės aktų reikalavimus atitinkančio atsakymo negavo. Tokiu būdu pareiškėjas neteko galimybės tinkamai ginti savo teisių administracine tvarka.

Pareiškėjas mano, kad Kauno miesto savivaldybės administracijos veiksmas – kelio ženklo Nr. 333 įrengimas (duomenys neskelbtini) gatvėje be individualaus administracinio sprendimo – yra neteisėtas ir pažeidžia viešojo administravimo principus.

Atsakovė Kauno miesto savivaldybės administracija prašo pareiškėjo skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime į pareiškėjo skundą pažymi, kad Kauno miesto savivaldybei nuosavybės teise priklauso nekilnojamas daiktas – kelias (gatvė) – (duomenys neskelbtini) gatvė (unikalus gatvės numeris (duomenys neskelbtini), kategorija – D). Šią aplinkybę patvirtina 2026-01-07 Nekilnojamojo turto registro duomenų bazės išrašas. 2025 m. rugsėjo 8 d. (duomenys neskelbtini) gatvės atkarpoje tarp (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini) gatvių buvo įrengti 2 kelio ženklai Nr. 333 „Stovėti draudžiama“. Vienas kelio ženklas Nr. 333 „Stovėti draudžiama“ (toliau – ir kelio ženklas) buvo įrengtas (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini) gatvių sankryžoje. Kitas kelio ženklas Nr. 333 „Stovėti draudžiama“ buvo įrengtas (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini) gatvių sankryžoje. Tokiu būdu buvo apribotas transporto priemonių stovėjimas vienoje (duomenys neskelbtini) gatvės pusėje tarp (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini) gatvių.

Nurodo, kad pareiškėjas 2025 m. rugsėjo 9 d. raštu „Dėl kelio ženklo įrengimo“ kreipėsi į Kauno miesto savivaldybės administraciją, prašydamas pateikti informaciją, susijusią su kelio ženklo Nr. 333 „Stovėti draudžiama“ įrengimu prie pareiškėjo gyvenamosios vietos, adresu (duomenys neskelbtini), Kaune; 2025 m. rugsėjo 9 d. raštu kreipėsi į UAB „Kauno gatvių apšvietimas“ dėl informacijos apie kelio ženklo įrengimą prie pareiškėjo gyvenamosios vietos, adresu (duomenys neskelbtini), Kaune pateikimo. Šį raštą UAB „Kauno gatvių apšvietimas“ persiuntė Kauno miesto savivaldybės administracijai. Taip pat pareiškėjas pateikė Lietuvos Respublikos Seimo kontrolieriui 2025 m. rugsėjo 10 d. skundą dėl galimo savivaldybės piktnaudžiavimo (toliau – 2025 m. rugsėjo 10 d. skundas). Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierius 2025 m. rugsėjo 17 d. raštu Nr. SE-1853 „Tarpininkavimas sprendžiant skundo Nr. 5D-2025/2.2-1149 problemą“ persiuntė pareiškėjo 2025 m. rugsėjo 10 d. skundą atsakovei.

Pažymi, kad 2025 m. spalio 8 d. raštu Nr. 39-2-799 „Dėl kelio ženklo įrengimo“ (toliau – 2025 m. spalio 8 d. raštas Nr. 39-2-799) atsakydama į pareiškėjo 2025 m. rugsėjo 9 d. raštą „Dėl kelio ženklo įrengimo“, 2025 m. rugsėjo 9 d. raštą, kurį persiuntė UAB „Kauno gatvių apšvietimas“ bei pareiškėjo 2025 m. rugsėjo 10 d. skundą, atsakovė informavo pareiškėją, kad kelio ženklai Nr. 333 „Stovėti draudžiama“ (duomenys neskelbtini) gatvės atkarpoje tarp (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini) gatvių buvo įrengti Kauno miesto savivaldybės administracijos Transporto ir eismo organizavimo skyriaus užsakymu; kad remiantis Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 6 straipsnio 32 punktu – savivaldybių vietinės reikšmės kelių ir gatvių priežiūra, taisymas, tiesimas ir saugaus eismo organizavimas yra savarankiškoji savivaldybės funkcija; kad kelio ženklai buvo įrengti siekiant užtikrinti sklandų ir saugų eismo judėjimą gatvėje, buvo nutarta apriboti stovėjimą vienoje gatvės pusėje, nes abiejose pusėse palikti automobiliai riboja matomumą ir galimybę saugiai prasilenkti važiuojančioms transporto priemonėms; kad automobilius galima statyti kitoje gatvės pusėje, vietose, kuriose automobilių stovėjimas nėra apribotas kelių eismo taisyklių reikalavimų; kad siekiant užtikrinti sklandų eismą bei saugumą (duomenys neskelbtini) yra įrengta 12 stovėjimą ribojančių ženklų.

Nurodo, kad pareiškėjas pateikė atsakovei 2025 m. lapkričio 17 d. prašymą „Dėl informacijos ir dokumentų pateikimo, susijusių su kelio ženklo įrengimu (duomenys neskelbtini), Kaune“, prašydamas pateikti informaciją, susijusią su kelio ženklo Nr. 333 „Stovėti draudžiama“ įrengimu prie pareiškėjo gyvenamosios vietos, adresu (duomenys neskelbtini), Kaune, į kurį atsakovė atsakė

2025 m. gruodžio 15 d. raštu Nr. 39-2-1010 „Dėl informacijos ir dokumentų pateikimo, susijusių su kelio ženklų įrengimu (duomenys neskelbtini), Kaune“ (toliau – 2025 m. gruodžio 15 d. raštas Nr. 39-2-1010).

Paaiškina, kad 2025 m. gruodžio 15 d. Nr. raštu 39-2-1010 pareiškėjui buvo nurodyta, kokių teisės aktų pagrindu Kauno miesto savivaldybė organizuoja inžinerinių eismo saugumo priemonių įrengimą miesto gatvėse: Lietuvos Respublikos kelių įstatymo 4 straipsnio 3 dalimi, nustatančia, kad vietinės reikšmės keliai ir gatvės nuosavybės teise priklauso savivaldybėms; Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 6 straipsnio 32 punktu, pagal kurį savivaldybių savarankiškosioms funkcijoms priskiriama vietinės reikšmės kelių ir gatvių priežiūra bei saugaus eismo organizavimas; Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymo 5 straipsnio 3 punktu, nustatančiu savivaldybių kompetenciją spręsti eismo organizavimo klausimus vietinės reikšmės keliuose; Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. vasario 11 d. nutarimu Nr. 155 patvirtintu Kelių priežiūros tvarkos aprašu.

Pažymi, kad pareiškėjui minėtu raštu taip pat buvo pateikta informacija, kad kelio ženklų, kaip saugaus eismo reguliavimo priemonių, įrengimas nėra individualus administracinis sprendimas, skirtas konkrečiam asmeniui ar apibrėžtai asmenų grupei; kad tai yra norminių teisės aktų įgyvendinimas, taikomas neapibrėžtam eismo dalyvių ratui ir visuotinai privalomas; kad atskiri administraciniai sprendimai, protokolai ar pavedimai, atitinkantys Viešojo administravimo įstatymo 10 straipsnyje nustatytą individualaus administracinio sprendimo formą, nebuvo rengiami; kad Kelio ženklų Nr. 333 „Stovėti draudžiama“ įrengimą (duomenys neskelbtini) gatvės atkarpoje tarp (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini) gatvių inicijavo Kauno miesto savivaldybės administracijos Transporto ir eismo organizavimo skyrius; kad minėtų kelio ženklų įrengimo pagrindas – eismo saugumo ir laidumo užtikrinimas, kadangi abiejose gatvės pusėse statomi automobiliai riboja matomumą ir trukdė saugiam transporto priemonių prasilenkimui, taip pat sunkiasvorio ir aptarnaujančiojo transporto judėjimui; eismo organizavimo pakeitimai atlikti atsižvelgiant į komunalines ir aplinkos tvarkymo paslaugas Kauno mieste teikiančių įmonių vairuotojų pastebėjimus ir pasiūlymus dėl apsunkinto privažiavimo ir manevravimo galimybių; kad siekiant užtikrinti sklandų eismą bei saugumą (duomenys neskelbtini) yra įrengta 12 stovėjimą ribojančių ženklų bei kita jo prašoma pateikti informacija.

Atsakovė pasisakydama dėl jos veiksmų įrengiant kelio ženklus kvalifikavimo ir teisėtumo, nesutinka su pareiškėjo skunde Komisijai pateiktais motyvais, jog atsakovės veiksmas dėl kelio ženklų įrengimo neva neatitinka Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAĮ) reikalavimų – nes sprendimai turi būti motyvuoti, grindžiami teisės aktais bei priimti laikantis skaidrumo ir informavimo principų – ir, kad jis prilygsta individualiam administraciniam aktui, kuris nebuvo priimtas, yra nepagrįstas.

Nurodo, kad atsižvelgiant į teisinį reglamentavimą (Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 6 straipsnio 32 punktą, Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymo 11 straipsnio 1 dalį), eismą Kauno miesto savivaldybės teritorijoje organizuoja bei saugaus eismo reguliavimo priemonių įrengimą užtikrina Kauno miesto savivaldybė. Pažymi, kad saugaus eismo organizavimas, įgyvendinant saugaus eismo reguliavimo priemones, įrengiant kelio ženklus, šviesoforus, atitvarus, kelių ženklinimą, nėra atsakovės priimamas konkrečiam asmeniui ar individualiai apibrėžtai asmenų grupei individualus administracinis sprendimas. Saugaus eismo reguliavimo priemonės yra skirtos neapibrėžtam asmenų ratui ir yra visuotinai privalomos.

Atsakovės vertinimu, saugaus eismo reguliavimo priemonių įrengimas yra norminių teisės aktų įgyvendinimas, o ne individualių administracinių sprendimų priėmimas, kuriems nėra taikomos VAĮ 10 straipsnio nuostatos, apibrėžiančios individualaus administracinio sprendimo turinį. Kelio ženklas buvo įrengtas vadovaujantis anksčiau nurodytais galiojančiais teisės aktais. Pažymi, kad atsižvelgiant į tai, kad (duomenys neskelbtini) gatvė nuosavybės teise priklauso Kauno miesto savivaldybei, ji atlieka eismo organizavimą ir saugaus eismo reguliavimo priemonių įrengimą, veikdama jai įstatymu suteiktos kompetencijos ribose ir įgyvendindama savarankiškąją savivaldybės funkciją – saugaus eismo organizavimą.

Paaškina, kad nagrinėjamu atveju atsakovė nėra priėmusi ir teisės aktų nustatyta tvarka negali priimti individualaus administracinio sprendimo privalomo ar skirto konkrečiam asmeniui ar individualiai apibrėžtai asmenų grupei, kaip tai apibrėžta VAĮ 2 straipsnio 5 dalyje. Remiasi Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) išaiškinimu, kad administraciniai aktai, dėl kurių galima pateikti skundą, pagal Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ABTĮ) 5 straipsnio 3 dalies 1 punktą ir 23 straipsnio 1 dalį yra visi viešojo administravimo subjektų priimti teisės aktai, nepaisant jų formos, taip pat veiksmai (neveikimas), sukeltys asmeniui teises pasekmes, t. y. darantys įtaką asmenų teisėms ar įstatymų saugomiems interesams. Taigi, pagrindinis individualaus administracinio akto požymis yra tas, jog jis yra teisės taikymo aktas, t. y. aktas, kuriame išreikštas teisės normų taikymo rezultatas konkrečiam subjektui, veikiantis šio subjekto teisinį statusą (teises ir pareigas) (LVAT 2024 m. balandžio 10 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eAS-158-815/2024).

Pažymi, kad nagrinėjamu atveju kelio ženklų įrengimas (duomenys neskelbtini) gatvėje yra bendrųjų eismo organizavimo priemonių taikymas, skirtas užtikrinti viešąjį interesą, saugų ir sklandų eismą, ir nėra skirtas konkrečiam asmeniui ar individualiai apibrėžtai asmenų grupei. Tokie veiksmai nepakeičia pareiškėjo teisinio statuso, nes jis gali naudotis savo nuosavybe ir transporto priemonėmis, laikydamasis Kelių eismo taisyklių. Remdamasi LVAT – kai skundžiamas aktas ar veiksmas jokių teisinių pasekmių nesukelia, jis negali būti ginčo administraciniame teisme objektu, atsakovė pabrėžia, kad ginčijamo kelio ženklo įrengimas nesukelia pareiškėjui individualių teisinių pasekmių, todėl negali būti ginčo administracinių ginčų komisijoje objektu. Todėl, atsakovės nuomone, pareiškėjo reikalavimas įpareigoti Kauno miesto savivaldybės administraciją iš naujo išnagrinėti eismo organizavimo klausimą pareiškėjo nurodytoje vietoje, priimant individualų administracinį sprendimą ir apie jį informuojant pareiškėją yra akivaizdžiai nepagrįstas.

Pasisakydama dėl pareiškėjo teiginių apie nepagrįstą eismo ribojimą ir pareiškėjo neinformavimą, akcentuoja, kad galiojantys teisės aktai neįpareigoja savivaldybių įrengiant eismo reguliavimo priemones vietinės reikšmės keliuose ir gatvėse iš anksto informuoti gyventojus apie jų įrengimą bei neįpareigoja priimti individualaus administracinio teisės akto ir apie jį informuoti tiek toje gatvėje gyvenančius asmenis, tiek visus transporto priemonių vairuotojus, kad konkrečioje gatvėje yra įrengti atitinkami kelio ženklai.

Atsakovė taip pat nesutinka su pareiškėjo teiginiais, jog kelio ženklas yra įrengtas vietoje, kurioje analogiškai eismo ribojimai netaikomi gretimoms teritorijoms, nors faktinės aplinkybės tapachios; kad sprendimas priimtas selektyviai ir nepagrįstai, neįvertinus visų reikšmingų aplinkybių, kadangi, siekiant užtikrinti sklandų eismą bei saugumą, (duomenys neskelbtini) yra įrengta 12 stovėjimą ribojančių ženklų, tame tarpe ir (duomenys neskelbtini) gatvėje, kur buvo nutarta apriboti stovėjimą vienoje gatvės pusėje, nes abiejose pusėse palikti automobiliai riboja matomumą ir galimybę saugiai prasilenkti važiuojančioms transporto priemonėms. Pabrėžia, kad stovėjimo ribojimai taikomi ne selektyviai ar išimtinai pareiškėjo atžvilgiu, o sistemiškai, atsižvelgiant į konkrečių gatvių ir jų atkarpų eismo sąlygas, gatvių plotį, matomumą bei galimybę saugiai prasilenkti transporto priemonėms.

Akcentuoja, kad transporto priemonių stovėjimas prie pareiškėjo žemės sklypo ir iki ginčo kelio ženklo pastatymo buvo ribojamas. Kaip matyti iš paties pareiškėjo pateiktos informacijos apie jo valdomą žemės sklypą ir nuotraukos, pareiškėjo valdomas žemės sklypas yra (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini) gatvių sankryžoje, (duomenys neskelbtini) gatvė šalia pareiškėjo žemės sklypo paženklinta ištisine linija, kur pagal Kelių eismo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. gruodžio 11 d. nutarimu Nr. 1950 „Dėl Kelių eismo taisyklių patvirtinimo“ (toliau – ir KET), 150 punkto nuostatas draudžiama sustoti ir stovėti (kur tarp sustojusios transporto priemonės ir ištisinės horizontaliojo ženklinimo linijos, bortelio, kai jo nėra, – važiuojamosios dalies krašto mažesnis kaip 3 m atstumas (KET 150.7 p.); sankryžoje ir arčiau kaip 5 m atstumu nuo jos, išskyrus tuos atvejus, kai ten stovėti leidžia stovėjimo vietą nurodantys kelio ženklai (KET 150.8. p); kur sustojusi transporto priemonė užstotų kitiems vairuotojams šviesoforo signalus ar kelio ženklus, trukdytų įvažiuoti (išvažiuoti) į (iš) stovėjimo aikštelę (-ės), stovėjimo vietą (-os), garažą (-o), kiemą (-o), teritoriją (-os), trukdytų įlipti į kitą transporto priemonę arba kitaip

kliudytų transporto priemonių ar pėsčiųjų eismui (KET 150.10. p); kelio ir įvažiavimo (išvažiavimo) į (iš) šalia kelio esančią (-os) teritoriją (-os) važiuojamųjų dalių sankirtoje ir arčiau kaip 5 m atstumu nuo jos (toje kelio pusėje, kurioje yra nurodytas įvažiavimas (išvažiavimas) į (iš) šalia kelio esančią (-os) teritoriją (-os)), išskyrus tuos atvejus, kai ten stovėti leidžia stovėjimo vietą nurodantys kelio ženklai (KET 150.15. p.).

Nurodo, jog vadovaujantis aukščiau nurodytomis Kelių eismo taisyklių nuostatomis, net ir nesant ginčijamo kelio ženklo, pareiškėjas negalėjo statyti savo transporto priemonių (duomenys neskelbtini) gatvėje šalia žemės sklypo (duomenys neskelbtini), Kaune, nes jis yra (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini) gatvių sankryžoje, gatvė šalia pareiškėjo žemės sklypo paženklinta ištisine linija, o pagal KET 150.7 punkto, už kurio pažeidimą numatyta administracinė atsakomybė, reikalavimus, (duomenys neskelbtini) gatvės atkarpos plotis yra per mažas, kad šioje vietoje, būtų galima statyti transporto priemones.

Pažymi, kad kelio ženklas buvo įrengtas tik vienoje gatvės pusėje, todėl tokie eismo ribojimai gatvėje, atsakovės nuomone, nepažeidžia pareiškėjo teisės naudotis savo gyvenamosios vietos aplinka bei statyti savo transporto priemones. Taip pat pažymi, kad visi pareiškėjo klausimai ir prašymai buvo išsamiai atsakyti atsakovės 2025 m. spalio 8 d. raštu Nr. 39-2-799 bei 2025 m. gruodžio 15 d. raštu Nr. 39-2-1010, pateikiant tiek faktines aplinkybes, tiek teises nuorodas, todėl atsakovės vertinimu, pareiškėjas buvo tinkamai informuotas apie priežastis, kodėl stovėjimas (duomenys neskelbtini) gatvėje buvo apribotas.

Atsakovė atkreipia dėmesį, kad siekiant užtikrinti saugų eismą ir pravažumą, kitose Kauno miesto gatvėse kelio ženklai Nr. 333 „Stovėti draudžiama“ yra pastatyti abiejose kelio pusėse. Gatvėse, kuriose transporto priemonių eismas yra itin didelis ir bet kokia sustojusi transporto priemonė kliudytų eismui yra pastatomi kelio ženklai Nr. 332 „Sustoti draudžiama“, kurie draudžia transporto priemonėms sustoti arba stovėti toje kelio pusėje, kurioje yra kelio ženklas. Taigi, atsakovės vertinimu, pareiškėjo gyvenamoje gatvėje nustatyti eismo ribojimai yra visiškai proporcingi bei reikalingi užtikrinant eismo saugumą ir transporto priemonių vairuotojų informavimą. Juolab, kad gatvių pagrindinė paskirtis yra užtikrinti, kad jomis galėtų saugiai važiuoti transporto priemonės bei vaikščioti pėstieji, tačiau nėra skirtos transporto priemonių parkavimui.

Pabrėžia, kad transporto priemonių parkavimui yra skirtos automobilių stovėjimo aikštelės, garažai ir pan. bei pažymi, kad pareiškėjas turi 2 garažus (vienas jų dvivietis) ir erdvę automobilių stovėjimo aikštelę. Tai patvirtina viešai prieinama vaizdo medžiaga iš Google užfiksuotų vaizdų (<https://www.google.com/maps/> užfiksuota nuotrauka adresu (duomenys neskelbtini), Kaune). Taigi, transporto priemonės pareiškėjas turi galimybę statyti tiek savo garažuose ir automobilių stovėjimo aikštelės, tiek ir kitoje gatvės pusėje, vietose, kuriose automobilių stovėjimas nėra apribotas Kelių eismo taisyklių reikalavimų.

Atsakovės vertinimu, pareiškėjo skundas, kuriuo reikalaujama pripažinti neteisėtu Kauno miesto savivaldybės administracijos veiksmą – kelio ženklo Nr. 333 „Stovėti draudžiama“ įrengimą (duomenys neskelbtini) gatvėje, prie pareiškėjo gyvenamojo namo, nesant teisės aktų nustatyta tvarka priimto individualaus administracinio sprendimo bei reikalaujama įpareigoti Kauno miesto savivaldybės administraciją iš naujo išnagrinėti eismo organizavimo klausimą minėtoje vietoje, priimant teisės aktų reikalavimus atitinkantį, motyvuotą administracinį sprendimą ir apie jį informuojant pareiškėją, yra nepagrįstas ir turėtų būti atmestas.

Skundas dalyje atmestinas, kitoje dalyje byla nutrauktina.

Byloje pateiktu skundu pareiškėjas siekia, kad Komisija pripažintų kelio ženklo Nr. 333 „Stovėti draudžiama“ įrengimą (duomenys neskelbtini) gatvėje prie pareiškėjo gyvenamojo namo (duomenys neskelbtini), Kaune, neteisėtu ir įpareigotų atsakovę Kauno miesto savivaldybės administraciją atlikti pareiškėjo skunde nurodytus veiksmus.

Remdamasi byloje surinktais įrodymais, Komisija nustatė aktualias bylai faktines aplinkybes.

Pareiškėjas 2025 m. rugsėjo 9 d. raštu „Dėl kelio ženklo įrengimo“ kreipėsi į Kauno miesto savivaldybės administraciją, prašydamas „1. Nurodyti, kokių teisiniu pagrindu ir kokių savivaldybės

sprendimu buvo priimtas sprendimas įrengti šį kelio ženklą. 2. Pateikti visus dokumentus (savivaldybės sprendimus, protokolus, techninius projektus, schemą, užsakymą), susijusius su šio kelio ženklo įrengimu. 3. Paaiškinti, kokiais kriterijais buvo vadovautasi, pasirinkus būtent šią vietą ženklui įrengti, kadangi artimiausiose gatvės atkarpose tokie ženklai nėra įrengti. 4. Paaiškinti, kokių kelių eismo saugumo poreikį šis ženklas sprendžia, ir pateikti saugumo vertinimą ar kitus pagrindžiančius dokumentus.“.

Pareiškėjas 2025 m. rugsėjo 9 d. raštu kreipėsi į UAB „Kauno gatvių apšvietimas“, kuriame nurodė, kad 2025 m. rugsėjo 8 d. prie jo gyvenamosios vietos, adresu (duomenys neskelbtini), Kaune, UAB „Kauno gatvių apšvietimas“ įrengė stovėjimą ribojantį kelio ženklą bei prašė „1. Nurodyti, kieno užsakymu buvo atlikti šie darbai. 2. Pateikti dokumentą ar užsakymą, kuriuo remiantis Jūsų įmonė pastatė šį ženklą. 3. Paaiškinti, kokių pagrindų ženklas įrengtas būtent šioje vietoje.“. Šį raštą UAB „Kauno gatvių apšvietimas“ persiuntė Kauno miesto savivaldybės administracijai.

Pareiškėjas 2025 m. rugsėjo 10 d. pateikė Lietuvos Respublikos Seimo kontrolieriui skundą dėl galimo savivaldybės piktnaudžiavimo (toliau – 2025 m. rugsėjo 10 d. skundas), kuriame prašė: „Ištirti, ar Kauno miesto savivaldybė, priimdama sprendimą dėl stovėjimą ribojančio ženklo įrengimo (duomenys neskelbtini), nepažeidė gero administravimo principo, neprivalėjo užtikrinti sprendimo skaidrumo ir proporcingumo; Įvertinti, ar šis sprendimas nėra savivaldos piktnaudžiavimo ar diskriminacijos prieš konkrečius gyventojus pavyzdys; Pateikti rekomendacijas Kauno miesto savivaldybei dėl sprendimų priėmimo skaidrumo, teisėtumo ir žmogaus teisių užtikrinimo.“.

Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierius 2025 m. rugsėjo 17 d. raštu Nr. SE-1853 „Tarpininkavimas sprendžiant skundo Nr. 5D-2025/2.2-1149 problemą“ persiuntė pareiškėjo 2025 m. rugsėjo 10 d. skundą atsakovei.

2025 m. spalio 8 d. raštu Nr. 39-2-799 atsakydama į pareiškėjo 2025 m. rugsėjo 9 d. raštą „Dėl kelio ženklo įrengimo“, 2025 m. rugsėjo 9 d. raštą, kurį persiuntė UAB „Kauno gatvių apšvietimas“ bei pareiškėjo 2025 m. rugsėjo 10 d. skundą, atsakovė informavo pareiškėją, kad kelio ženklai Nr. 333 „Stovėti draudžiama“ (duomenys neskelbtini) gatvės atkarpoje tarp (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini) gatvių buvo įrengti Kauno miesto savivaldybės administracijos Transporto ir eismo organizavimo skyriaus užsakymu; kad remiantis Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 6 straipsnio 32 punktu – savivaldybių vietinės reikšmės kelių ir gatvių priežiūra, taisymas, tiesimas ir saugaus eismo organizavimas yra savarankiškoji savivaldybės funkcija; kad kelio ženklai buvo įrengti siekiant užtikrinti sklandų ir saugų eismo judėjimą gatvėje, buvo nutarta apriboti stovėjimą vienoje gatvės pusėje, nes abiejose pusėse palikti automobiliai riboja matomumą ir galimybę saugiai prasilenkti važiuojančioms transporto priemonėms; kad automobilius galima statyti kitoje gatvės pusėje, vietose, kuriose automobilių stovėjimas nėra apribotas kelių eismo taisyklių reikalavimų; kad siekiant užtikrinti sklandų eismą bei saugumą (duomenys neskelbtini) yra įrengta 12 stovėjimą ribojančių ženklų.

Pareiškėjas 2025 m. lapkričio 17 d. raštu kreipėsi į atsakovę, prašydamas „1. Pateikti konkrečius dokumentus ir teisės aktus, kuriais vadovaujantis buvo priimtas sprendimas dėl kelio ženklo įrengimo (duomenys neskelbtini), Kaune. 2. Pateikti Kauno miesto savivaldybės administracijos vidinius sprendimus, protokolus ar pavedimus, susijusius su šio ženklo įrengimu. 3. Nurodyti, kas inicijavo šio ženklo įrengimą (asmenį, instituciją, įmonę) ir kokie argumentai buvo nurodyti kaip pagrindas. 4. Pateikti, jeigu yra, gyventojų prašymus, policijos siūlymus ar eismo įvykių fiksavimo duomenis, kuriais remiantis priimtas sprendimas dėl ženklo įrengimo. 5. Pateikti informaciją, ar šis sprendimas buvo derintas su (duomenys neskelbtini) bendruomene arba kitomis gyventojų grupėmis. 6. Atsakyme aiškiai nurodyti atsakingus darbuotojus ar institucijos padalinius, priėmusius sprendimą dėl ženklo įrengimo, ir pateikti naują motyvuotą atsakymą, atitinkantį Viešojo administravimo įstatymo 10 pateikti informaciją, susijusią su kelio ženklo Nr. 333 „Stovėti draudžiama“ įrengimu prie pareiškėjo gyvenamosios vietos, adresu (duomenys neskelbtini), Kaune.“.

Atsakovė 2025 m. gruodžio 15 d. raštu Nr. 39-2-1010 pateikė pareiškėjui atsakymą, kuriame nurodė, kokių teisės aktų pagrindu Kauno miesto savivaldybė organizuoja inžinerinių eismo saugumo priemonių įrengimą miesto gatvėse: Lietuvos Respublikos kelių įstatymo 4 straipsnio 3 dalimi,

nustatančia, kad vietinės reikšmės keliai ir gatvės nuosavybės teise priklauso savivaldybėms; Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 6 straipsnio 32 punktu, pagal kurį savivaldybių savarankiškosioms funkcijoms priskiriama vietinės reikšmės kelių ir gatvių priežiūra bei saugaus eismo organizavimas; Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymo 5 straipsnio 3 punktu, nustatančiu savivaldybių kompetenciją spręsti eismo organizavimo klausimus vietinės reikšmės keliuose; Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. vasario 11 d. nutarimu Nr. 155 patvirtintu Kelių priežiūros tvarkos aprašu, taip pat informavo, kad kelio ženklų, kaip saugaus eismo reguliavimo priemonių, įrengimas nėra individualus administracinis sprendimas, skirtas konkrečiam asmeniui ar apibrėžtai asmenų grupei; kad tai yra norminių teisės aktų įgyvendinimas, taikomas neapibrėžtam eismo dalyvių ratui ir visuotinai privalomas; kad atskiri administraciniai sprendimai, protokolai ar pavedimai, atitinkantys VAI 10 straipsnyje nustatytą individualaus administracinio sprendimo formą, nebuvo rengiami; kad Kelio ženklų Nr. 333 „Stovėti draudžiama“ įrengimą (duomenys neskelbtini) gatvės atkarpoje tarp (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini) gatvių inicijavo Kauno miesto savivaldybės administracijos Transporto ir eismo organizavimo skyrius; kad minėtų kelio ženklų įrengimo pagrindas – eismo saugumo ir laidumo užtikrinimas, kadangi abiejose gatvės pusėse statomi automobiliai riboja matomumą ir trukdė saugiam transporto priemonių prasilenkimui, taip pat sunkiasvorio ir aptarnaujančiojo transporto judėjimui; eismo organizavimo pakeitimai atlikti atsižvelgiant į komunalines ir aplinkos tvarkymo paslaugas Kauno mieste teikiančių įmonių vairuotojų pastebėjimus ir pasiūlymus dėl apsunkinto privažiavimo ir manevravimo galimybių; kad siekiant užtikrinti sklandų eismą bei saugumą Vičiūnuose yra įrengta 12 stovėjimą ribojančių ženklų bei kita jo prašoma pateikti informacija.

Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ABTĮ) 5 straipsnio 1 dalyje nustatyta, jog kiekvienas suinteresuotas subjektas turi teisę įstatymų nustatyta tvarka kreiptis į teisumą, kad būtų apginta pažeista ar ginčijama jo teisė arba įstatymų saugomas interesas. ABTĮ 23 straipsnio 1 dalis nustato, kad skundą (prašymą) dėl viešojo administravimo subjekto priimto teisės akto ar veiksmo (neveikimo), taip pat dėl viešojo administravimo subjekto vilkinimo atlikti veiksmus turi teisę paduoti asmenys, taip pat kiti viešojo administravimo subjektai, įskaitant valstybės tarnautojus ir pareigūnus, kai jie mano, kad jų teisės ar įstatymų saugomi interesai yra pažeisti. ABTĮ 26 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad prieš kreipiantis į administracinę teisumą, viešojo administravimo subjektų priimti individualūs teisės aktai arba veiksmai (neveikimas) ar vilkinimas atlikti veiksmus gali būti, o įstatymų nustatytais atvejais – turi būti ginčijami kreipiantis į išankstinio ginčų nagrinėjimo ne teismo tvarka instituciją.

Vadovaudamasi ABTĮ 27 straipsnio 1 ir 2 dalimis, jeigu įstatymai nenustato kitaip, Komisija Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo (toliau – IAGNTĮ), nustatyta ikiteisminio skundų (prašymų) dėl viešojo administravimo subjektų priimtų individualių administracinių aktų ar veiksmų (neveikimo) viešojo administravimo srityje nagrinėjimo tvarka (IAGNTĮ 2 straipsnio 1 dalis) nagrinėja administracinius ginčus IAGNTĮ 5 straipsnio 2 dalyje apibrėžtos kompetencijos ribose ir nesprenžia ginčų, kurie nepriskirtini Komisijos kompetencijai (IAGNTĮ 5 straipsnio 3 dalis).

Pagal ABTĮ 2 straipsnio 1 dalį administracinis ginčas – asmens ir viešojo administravimo subjekto konfliktas arba vienas kitam nepavaldžių viešojo administravimo subjektų konfliktas. Aptartas teisinis reguliavimas nustato, kad Komisija imasi nagrinėti suinteresuoto asmens skundą tik tada, kai yra kilęs viešojo administravimo srities ginčas.

Pareiškėjas pirmuoju skundo reikalavimu Komisijos prašo „[p]ripažinti neteisėtu Kauno miesto savivaldybės administracijos veiksmą – kelio ženklo Nr. 333 „Stovėti draudžiama“ įrengimą (duomenys neskelbtini) gatvėje, prie pareiškėjo gyvenamojo namo, nesant teisės aktų nustatyta tvarka priimto individualaus administracinio sprendimo“.

Pareiškėjas skunde išreiškia savo nesutikimą dėl (duomenys neskelbtini) gatvėje prie pareiškėjo gyvenamojo namo įrengto kelio ženklo Nr. 333 „Stovėti draudžiama“. Pareiškėjas mano, kad kelio ženklas buvo įrengtas, nepriėmus administracinio sprendimo, o tokie atsakovės veiksmai neatitinka VAI reikalavimų. Pareiškėjo nuomone, administraciniai sprendimai, kuriais nustatomi

asmens teisės ribojantys eismo organizavimo pakeitimai privalo būti grindžiami teisės aktais, motyvuoti, priimti laikantis skaidrumo ir informavimo principų.

Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymo (toliau – SEAKĮ) 2 straipsnyje eismo organizavimas apibrėžiamas kaip teisinių ir techninių eismo reguliavimo priemonių ir tvarkomųjų veiksmų visuma (2 str. 16 d.); eismo saugumas – kaip visuma kelių eismo ypatybių, rodančių, kiek eismo dalyviai yra apsaugoti nuo eismo įvykių ir jų padarinių (2 str. 17 d.); eismo saugumo užtikrinimas – veikla, kuria siekiama užkirsti kelią eismo įvykiams, sušvelninti jų padarinius (2 str. 18 d.); eismo tvarka – transporto priemonių, pėsčiųjų, kitų eismo dalyvių judėjimo, sustojimo, stovėjimo keliuose tvarka, nustatyta šiame ir kituose įstatymuose bei teisės aktuose (2 str. 19 d.); kelio ženklas – KET nurodytas ženklas, kuriuo nustatoma eismo tvarka, įspėjami eismo dalyviai arba jiems suteikiama informacija (2 str. 27 d.); kelio ženklinimas – KET nurodytas kelio horizontalusis ar vertikalusis ženklinimas (2 str. 27¹ d.).

SEAKĮ 11 straipsnio 1 dalis numato, kad Savivaldybės ar kiti juridiniai ir (ar) fiziniai asmenys – kelių savininkai ar valdytojai, atlikdami priskirtąsias funkcijas, užtikrina vietinės reikšmės keliuose ir gatvėse saugias eismo sąlygas, įgyvendindami juose eismo saugumo priemones.

SEAKĮ 11 straipsnio 7 dalyje įtvirtintos pareigos kelio savininkui (valdytojui), t. y. užtikrinti, kad kelias būtų tinkamas transporto priemonių ir pėsčiųjų eismui bei atitiktų teisės aktų reikalavimus (1 p.), organizuoti eismą ir užtikrinti kelio, jo inžinerinių statinių ir techninių eismo organizavimo priemonių priežiūrą taip, kad ji atitiktų kelių priežiūrą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus (2 p.); užtikrinti, kad nedelsiant būtų panaikintos kliūtys, trukdančios eismui ir keliančios pavojų, o jei to padaryti neįmanoma, užtikrinti, kad pavojingose vietose būtų įrengtos atitinkamos techninės eismo organizavimo priemonės tol, kol šios kliūtys bus panaikintos (3 p.); tobulinti eismo organizavimą, atsižvelgiant į eismo įvykių kelyje priežastis ir aplinkybes (4 p.); atlyginti žalą asmenims, atsiradusią dėl teisės aktų nustatyta tvarka neatliktų kelio savininko pareigų (5 p.) ir kt.

Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo (toliau – VSĮ) 6 straipsnio 32 punkte nustatyta, kad savivaldybių savarankiškosios (Konstitucijos ir įstatymų nustatytos (priskirtos)) funkcijoms priskiriama savivaldybių vietinės reikšmės kelių ir gatvių priežiūra, taisymas, tiesimas ir saugaus eismo organizavimas. Vienas iš principų, kuriais grindžiama vietos savivalda, yra savivaldybių savarankiškumo ir veiklos laisvės pagal Konstitucijoje ir įstatymuose apibrėžtą kompetenciją (VSĮ 4 str. 2 p.). Savarankiškasias funkcijas savivaldybės atlieka pagal Konstitucijos ir įstatymų suteiktą kompetenciją, įsipareigojimus savivaldybės bendruomenei ir šios interesais. Savivaldybės, įgyvendindamos šias funkcijas, turi Konstitucijos ir įstatymų nustatytą sprendimų iniciatyvos, jų priėmimo ir įgyvendinimo laisvę ir yra atsakingos už savarankiškųjų funkcijų atlikimą. Įgyvendinant šias funkcijas, savivaldybių veiklą saisto įstatymų nustatyti reikalavimai ir tvarka, kuri, kai tai numatyta įstatymuose, nustatoma ir kituose teisės aktuose (VSĮ 5 str. 1 d. 1 p.).

Taigi, savarankiškųjų savivaldybės funkcijų įgyvendinimas reiškia, jog eismo saugumo priemonių taikymas yra ne suinteresuotų asmenų norų ar pageidavimų pildymas, o visuomenės intereso gynimas. Savivaldybė, įgyvendindama jai priskirtą savarankiškąją funkciją, privalo užtikrinti ir derinti įvairių visuomenės narių ir grupių interesus, o ne atsižvelgti į pavienių visuomenės narių interesus ar patogumą, taip užtikrindama viešojo intereso įgyvendinimą. Šiuo atveju, savivaldybė turi tam tikrą įstatymų leidėjo suteiktą veiksmų laisvę pasirinkti būdus, kaip vykdyti savarankiškasias savivaldybės funkcijas (LVAT 2021-03-24 nutartis administracinėje byloje Nr. A-491-602/2021). Atkreiptinas dėmesys, jog institucijos diskrecijos teisė suprantama kaip galia, suteikianti administravimo subjektui tam tikrą veiklos laisvę priimant sprendimus, įgalinanti jį iš keleto teisiškai galimų elgesio variantų pasirinkti tą, kuris, jo nuomone, yra tinkamiausias (LVAT 2006-12-18 nutartis administracinėje byloje Nr. A-415-2203-06, 2014-05-02 nutartis administracinėje byloje A-662-1030-14).

Nurodytos teisės aktų ir teismų praktikos nuostatos reiškia, kad už saugaus eismo organizavimą vietinės reikšmės keliuose atsako savivaldybė ir, kad šios funkcijos, kurios priklauso išimtinai savivaldybėms, yra reglamentuojamos įstatymais. Taigi, aptartame teisinio reguliavimo kontekste darytina išvada, kad KET nurodytų ženklų ir kelio ženklinimo, kuriuo nustatoma eismo tvarka, įrengimą Kauno miesto savivaldybės teritorijoje organizuoja ir užtikrina Kauno miesto

savivaldybė. Atsižvelgiant į tai, kad (duomenys neskelbtini) gatvė nuosavybės teise priklauso Kauno miesto savivaldybei (šią aplinkybę patvirtina byloje esantis 2026-01-07 Nekilnojamojo turto registro duomenų bazės išrašas), eismo organizavimą ir saugaus eismo reguliavimo priemonių įrengimą atlieka atsakovė, veikdama jai įstatymu suteiktos kompetencijos ribose ir įgyvendindama savarankiškąją savivaldybės funkciją – saugaus eismo organizavimą.

Pažymėtina, kad saugaus eismo organizavimas, įgyvendinant saugaus eismo reguliavimo priemones, įrengiant kelio ženklus, šviesoforus, atitvarus, kelių ženklinimą, nėra atsakovės priimamas konkrečiam asmeniui ar individualiai apibrėžtai asmenų grupei individualus administracinis sprendimas, kaip tai apibrėžta VAĮ 2 straipsnio 5 dalyje. Saugaus eismo reguliavimo priemonės yra skirtos neapibrėžtam asmenų ratui ir yra visuotinai privalomos.

Byloje nustatyta, kad atsakovės 2025 m. gruodžio 15 d. raštu Nr. 39-2-1010 pareiškėjui pateiktas atsakymas į jo 2025 m. lapkričio 17 d. raštu nurodytus klausimus: atsakovė nurodė kelio ženklo įrengimo (duomenys neskelbtini), Kaune teisinį pagrindą, t. y. teisės aktų nuostatas kuriomis buvo vadovautasi, įrengiant minėtą kelio ženklą, būtent: Lietuvos Respublikos kelių įstatymo 4 straipsnio 3 dalį, nustatančią, kad vietinės reikšmės keliai ir gatvės nuosavybės teise priklauso savivaldybėms; VSĮ 6 straipsnio 32 punktu, pagal kurį savivaldybių savarankiškosioms funkcijoms priskiriama vietinės reikšmės kelių ir gatvių priežiūra bei saugaus eismo organizavimas; Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymo 5 straipsnio 3 punktu, nustatančiu savivaldybių kompetenciją spręsti eismo organizavimo klausimus vietinės reikšmės keliuose; Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. vasario 11 d. nutarimu Nr. 155 patvirtintu Kelių priežiūros tvarkos aprašu. Pareiškėjas taip pat buvo informuotas, kad atsižvelgiant į aukščiau pateiktą informaciją, atskiri administraciniai sprendimai, protokolai ar pavedimai, atitinkantys VAĮ 10 straipsnyje nustatytą individualaus administracinio sprendimo formą, nebuvo rengiami; kad Kelio ženklų Nr. 333 „Stovėti draudžiama“ įrengimą (duomenys neskelbtini) gatvės atkarpoje tarp (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini) gatvių inicijavo Kauno miesto savivaldybės administracijos Transporto ir eismo organizavimo skyrius. Pareiškėjui rašte buvo nurodyta, kad minėtų kelio ženklų įrengimo pagrindas – eismo saugumo ir laidumo užtikrinimas, kadangi abiejose gatvės pusėse statomi automobiliai riboja matomumą ir trukdė saugiam transporto priemonių prasilenkimui, taip pat sunkiasvorio ir aptarnaujančiojo transporto judėjimui; kad rašytinių gyventojų prašymų ar skundų bei policijos oficialių siūlymų dėl kelio ženklo įrengimo (duomenys neskelbtini) g. nebuvo fiksuota; kad eismo organizavimo pakeitimai atlikti atsižvelgiant į komunalines ir aplinkos tvarkymo paslaugas Kauno mieste teikiančių įmonių vairuotojų pastebėjimus ir pasiūlymus dėl apsunkinto privažiavimo ir manevravimo galimybių; kad galiojantys teisės aktai nenustato pareigos savivaldybėms kelio ženklų įrengimo schemas derinti su vietos bendruomenėmis ar organizuoti gyventojų apklausas; kad reikalavimas gauti vietos gyventojų pritarimą įrengiant stovėjimą ribojančius kelio ženklus būtų laikytinas neproporcingu ir neatitinkančiu VSĮ ir VAĮ įtvirtintų efektyvumo ir proporcingumo principų. Pareiškėjui taip pat buvo suteikta informacija, kad siekiant užtikrinti sklandų eismą bei saugumą (duomenys neskelbtini) yra įrengta 12 stovėjimą ribojančių ženklų.

Komisija pažymi, kad nagrinėjamoje byloje pareiškėjas nesuformulavo skundo reikalavimo dėl atsakovės 2025 m. gruodžio 15 d. raštu Nr. 39-2-1010 pareiškėjui pateikto atsakymo, šio atsakymo teisėtumas nagrinėjamoje byloje nėra ginčijamas, todėl Komisija jo teisėtumo nevertina ir atskirai dėl to nepasisako.

Pareiškėjas skunde suformulavo reikalavimą dėl kelio ženklo Nr. 333 „Stovėti draudžiama“ įrengimo prie pareiškėjo gyvenamojo namo, esančio (duomenys neskelbtini) gatvėje, *pripažinimo neteisėtu*, nes jis, pareiškėjo vertinimu, „<...> tiesiogiai riboja pareiškėjo teisę naudotis savo gyvenamosios vietos aplinka ir transporto priemonių statymo galimybes“.

Remdamasi teisiniu reguliavimu, kuris aptartas anksčiau, Komisija pažymi, kad kelio ženklų įrengimas atsakovei priskirtoje teritorijoje yra viena iš saugaus eismo reguliavimo priemonių, kurių privalo imtis atsakovė, veikdama jai įstatymu suteiktos kompetencijos ribose ir įgyvendindama savarankiškąją savivaldybės funkciją – saugaus eismo organizavimą. Kelio ženklai yra skirti reguliuoti eismą, užtikrinant viešojo intereso ir eismo saugumo principų įgyvendinimą. Bendrųjų

eismo organizavimo priemonių taikymas skirtas užtikrinti viešąjį interesą, saugų ir sklandų eismą konkrečioje teritorijoje, bet nėra skirtas konkrečiam asmeniui ar individualiai apibrėžtai asmenų grupei.

Pareiškėjas, manydamas, kad kelio ženklo Nr. 333 „Stovėti draudžiama“ įrengimas prie pareiškėjo gyvenamojo namo, esančio (duomenys neskelbtini) gatvėje, tokiu būdu sureguliuojant eismą tam tikroje teritorijos dalyje, galimai pažeidžia pareiškėjo subjektines teises ar teisėtus interesus, turi teisę kreiptis į atsakovę su motyvuotu prašymu dėl draudžiamąjį kelio ženklą pašalinimo. Byloje šalys tokių aplinkybių nenurodė ir nepateikė įrodymų, kad iki kreipimosi į Komisiją su nagrinėjamu skundu pareiškėjas kreipėsi į atsakovę su tokiu prašymu ir, kad atsakovė teisės aktų nustatyta tvarka ir terminais neatliko veiksmų pagal kompetenciją, vilkino ar atsisakė juos atlikti.

Komisija pažymi, kad Komisijai pagal IAGNTĮ suteiktą kompetenciją (IAGNTĮ 2 straipsnio 1 dalis, 5 straipsnis) nėra suteikta teisės pripažinti tam tikrus faktus ar juos nustatyti.

Komisijos kompetencijai nepriskirtinas nagrinėjimas skundų, prašymų, kuriais siekiama ne pažeistų teisių (interesų) apgynimo, o tik tam tikrų juridinę reikšmę turinčių aplinkybių ar faktų konstatavimo (pagal analogiją žr., pvz., LVAT 2015 m. rugsėjo 16 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS-1062-552/2015). LVAT praktikoje konstatuota, kad tam tikrų faktų pripažinimas pats savaime nesukeltų pareiškėjui jokių teisinių pasekmių, jis gali būti tik motyvas, argumentas teismui priimant sprendimą tenkinti pareiškėjo skundą. Teiginiai dėl tam tikrų faktų pripažinimo ar nepripažinimo gali būti vertinami kaip pareiškėjo skundo motyvuojamoji dalis, tačiau negali būti nagrinėjami kaip savarankiškas reikalavimas (žr., pvz., LVAT 2011 m. liepos 1 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS63-359/2011; 2015 m. birželio 5 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS-226-143/2015; 2017 m. kovo 8 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS-117-520/2017).

LVAT yra išaiškinęs, kad skundo reikalavimu, kuriuo prašoma tik pripažinti tam tikrus atsakovo veiksmus neteisėtais, yra nesiekama išspręsti ginčą ir tokio reikalavimo patenkinimas nereikštų pažeistų teisių ar teisėtų interesų apgynimo. Teismas (šiuo atveju – Komisija) gali nagrinėti tik tokias bylas, kuriose siekiama realiai apginti pažeistas teises ar teisėtus interesus, padarant konkretų poveikį atitinkamiems materialiniams teisiniams santykiams (panaikinant aktą, įpareigojant atsakovą atlikti tam tikrus veiksmus, priteisiant žalos atlyginimą ar pan.) (žr., pvz., 2010 m. rugsėjo 10 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS442-484/2010, 2020 m. spalio 19 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eR-110-525/2020).

Atsižvelgdama į tai, jog Komisijos kompetencijai nėra priskirta nagrinėti skundo reikalavimų dėl tam tikrų faktų pripažinimo, nustatymo ar konstatavimo, pareiškėjo skundas dalyje dėl reikalavimo „[p]ripažinti neteisėtu Kauno miesto savivaldybės administracijos veiksmą – kelio ženklo Nr. 333 „Stovėti draudžiama“ įrengimą (duomenys neskelbtini) gatvėje, prie pareiškėjo gyvenamojo namo, nesant teisės aktų nustatyta tvarka priimto individualaus administracinio sprendimo“ Komisijos kompetencijai nepriskirtinas, todėl byla šioje dalyje nutrauktina (IAGNTĮ 20 straipsnio 2 dalis 1 punktą).

Antruoju skundo reikalavimu pareiškėjas Komisijos prašo „[i]pareigoti Kauno miesto savivaldybės administraciją iš naujo išnagrinėti eismo organizavimo klausimą minėtoje vietoje, priimant teisės aktų reikalavimus atitinkantį, motyvuotą administracinį sprendimą ir apie jį informuojant pareiškėją.“

Byloje nustatyta, kad pareiškėjas, kreipdamasis į atsakovę 2025 m. rugsėjo 9 d. raštu ir 2025 m. lapkričio 17 d., prašė pateikti informaciją pagal suformuluotus klausimus, tačiau neprašė išnagrinėti eismo organizavimo klausimo (duomenys neskelbtini) gatvėje, Kaune, priimant teisės aktų reikalavimus atitinkantį, motyvuotą administracinį sprendimą.

Komisija pažymi, kad suinteresuotų asmenų kreipimaisi Komisijoje nagrinėjami tik tada, kai tarp šalių yra kilęs individualus administracinis ginčas. Komisija, esant faktiniam ir teisiniam pagrindui, gali pavesti viešojo administravimo subjektui atlikti jo kompetencijai priskirtus veiksmus tik tuo atveju, jei asmuo pateikia įrodymus, kad jis prieš iškeldamas ginčą Komisijoje dėl viešojo administravimo subjekto įpareigojimo atlikti atitinkamus veiksmus, prieš tai būtent tuo klausimu kreipėsi į viešojo administravimo subjektą, o šis prašymą atmetė, neatsakė į jį, ar asmuo nesutinka su

priimtu sprendimu (šiuo aspektu žr., pvz., LVAT 2015 m. lapkričio 10 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-1220-552/2015). LVAT savo praktikoje yra pažymėjęs, kad savarankiškas reikalavimas dėl įpareigojimo atlikti veiksmus reiškiamas tada, kai atitinkama institucija neatlieka tam tikrų veiksmų pagal savo kompetenciją, vilkina ar atsisako juos atlikti (žr., pvz., *Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2023-09-13 nutartis administracinėje byloje Nr. A-2254-525/2023, 2023-08-30 nutartis administracinėje byloje Nr. eAS-438-520/2023, 2023-08-16 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-694-502/2023, 2018-12-13 nutartis administracinėje byloje Nr. eAS-849-968/2018, 2018-08-07 nutartis administracinėje byloje Nr. eAS-545-629/2018 ir kt.*).

Išanalizavusi byloje pateiktus duomenis ir įvertinusi tai, kas išdėstyta, Komisija nenustatė, kad atsakovė neatliko arba vilkino atlikti eismo organizavimo klausimo nagrinėjimą pareiškėjo nurodytoje vietoje pagal pareiškėjo prašymą, nes pareiškėjas nepateikė įrodymų, kad iki kreipimosi į Komisiją su skundu kreipėsi į atsakovę būtent su tokiu prašymu. Atsižvelgus į tai, nėra pagrindo išvada, kad tarp pareiškėjo ir atsakovės yra kilęs ginčas dėl atsakovės Kauno miesto savivaldybės administracijos neveikimo neišnagrinėjus pareiškėjo prašymo išnagrinėti eismo organizavimo klausimą pareiškėjo skunde nurodytoje vietoje, priimant teisės aktų reikalavimus atitinkantį, motyvuotą administracinį sprendimą, todėl šiuo atveju nėra nei faktinio, nei teisinio pagrindo įpareigoti atsakovę atlikti pareiškėjo skunde nurodytus veiksmus.

Komisija pažymi, kad sistemiskai vertinant ginčui aktualius teisės aktus yra akivaizdu, kad pareiškėjo keliamas reikalavimas įpareigoti Kauno miesto savivaldybės administraciją iš naujo išnagrinėti eismo organizavimo klausimą pareiškėjo nurodomoje vietoje, priimant individualų administracinį sprendimą ir apie jį informuojant pareiškėją, nagrinėjamoje byloje yra nepagrįstas, todėl atmestinas (IAGNTĮ 20 straipsnio 1 dalies 1 punktą).

Komisijos vertinimu, likusieji šalių argumentai laikytini pertekliniais, neturintys tiesioginės juridinės reikšmės kilusio ginčo išsprendimui iš esmės, todėl detaliau nedėstyti ir neanalizuotini. Pasisakydama šiuo aspektu, Komisija remiasi LVAT ir Europos Žmogaus Teisių Teismo (toliau – EŽTT) formuojama praktika, kad pareigos nurodyti priimto sprendimo motyvus apimtis gali skirtis priklausomai nuo sprendimo prigimties ir turi būti analizuojama konkrečių bylos aplinkybių kontekste (LVAT 2008-12-05 nutartis administracinėje byloje Nr. P444-196/2008, 2009-07-24 nutartis administracinėje byloje Nr. P756-151/2009, 2009-11-06 nutartis administracinėje byloje Nr. P525-194/2009, 2013-02-11 nutartis administracinėje byloje Nr. A146-216/2013 ir kt.; EŽTT 1994-04-19 sprendimas byloje Nr. 16034/90 *V. de H. v Netherlands*, 1997-12-19 sprendimas byloje Nr. 20772/92 *H. v Finland*, 1999-01-21 sprendimas byloje Nr. 30544/96 *G. R. v Spain* ir kt.).

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 2 dalies 1 punktu ir 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

1. Nutraukti administracinę bylą pagal pareiškėjo (duomenys neskelbtini) skundą atsakovei Kauno miesto savivaldybės administracijai dalyje dėl reikalavimo pripažinti neteisėtu Kauno miesto savivaldybės administracijos veiksmą – kelio ženklą Nr. 333 „Stovėti draudžiama“ įrengimą (duomenys neskelbtini) gatvėje, prie pareiškėjo gyvenamojo namo, nesant teisės aktų nustatyta tvarka priimto individualaus administracinio sprendimo.

2. Kitoje dalyje skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Komisijos sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo dienos bylos šalys gali apskusti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Komisijos nariai

Lionela Gelmanienė

Beata Labutytė